

**ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ ΣΤΟ ΣτΕ ΣΤΙΣ 16/11/09 ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΗΣ**

ΚΑΤΑ

του Ελληνικού Δημοσίου, νόμιμα εκπροσωπούμενου υπό των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ, Πολιτισμού, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1.Της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ) 136013/7.8.09- ορθή επανάληψη 24.8.09, των ως άνω Υπουργών, με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για τα «Νέα Οδικά Έργα Αττικής»

2. Κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης εκδοθείσας συναφώς ή στο πλαίσιο σύνθετης διοικητικής ενέργειας.

A. ENNOMO ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Ός προς την προσβολή της άνω πράξεως έχουμε έννομο συμφέρον δεδομένου ότι είμαστε κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας . Διακυβεύονται δε κατά τρόπο άμεσο τα οικοσυστήματα του όρους Ύμηττός, λόγω της ελλιπούς προστασίας που τους παρέχει η προσβαλλομένη. Συνεπώς νομίμως ασκούμε το συνταγματικό δικαίωμα μας στο περιβάλλον κατά τη διάταξη άρθρου 24 του Συντάγματος, παρ 1 και 2.

Την παραπάνω πράξη προσβάλλουμε εμπροθέσμως και παραδεκτώς και ζητούμε την εν μέρει ακύρωση και μεταρρύθμιση της για τους παρακάτω νομίμους και βάσιμους λόγους.

B. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ο Ύμηττός αποτελεί ένα σημαντικό μεσογειακό οικοσύστημα εξαιρετικής σημασίας τόσο για την βιοποικιλότητα που φιλοξενεί όσο και για τη συμβολή του στην ποιότητα της ζωής των κατοίκων της Αττικής και ειδικότερα του λεκανοπεδίου. Ο ρυθμιστικός του ρόλος στο κλίμα του λεκανοπεδίου της Αθήνας και της ποιότητας της ατμόσφαιρας είναι αναμφισβήτητος.

Η πλούσια βιοποικιλότητα του Ύμηττού χαρακτηρίζεται από ενδημικά, σπάνια και προστατευόμενα είδη και ποικιλία οικοτόπων. Η οικολογική αξία του Ύμηττού είναι σημαντική δεδομένου ότι φιλοξενεί είδη που δεν μπορούν να βρεθούν αλλού στην Αττική ενώ το γεγονός ότι είναι τόσο κοντά σε μεγάλο αστικό ιστό, καθιστά την οικολογική του αξία σπουδαιότερη. Γι αυτό το λόγο ο Ύμηττός δεν μπορεί να θεωρηθεί απλώς ως ένας περιαστικός χώρος αλλά ένα πολύτιμο οικοσύστημα που χρήζει ιδιαίτερης προστασίας.

Εξίσου σημαντική είναι η πολιτιστική και αρχαιολογική αξία του Ύμηττού.

Με το από 31.8/20.10/ Π.Δ (ΦΕΚ 544 Δ'/ 1978) «περί προστασίας του Ύμηττού» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, το οποίο εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση του Συντάγματος του 1975, καθορίστηκαν τα όρια του πυρήνα (Ζώνη Α') και της περιφερειακής ζώνης του όρους Ύμηττός (Ζώνη Β'). Το 1995, επιχειρήθηκε με απόφαση του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας (ΟΡΣΑ), η τροποποίηση του καθεστώτος προστασίας του Ύμηττού που προβλέπονταν από το ως άνω Π.Δ..

Ωστόσο, με το υπ' αριθμ. 67/1998 Πρακτικό του το τμήμα του Δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται η παρούσα αίτηση ακυρώσεως, έκρινε ότι ορισμένες προβλέψεις του ως άνω σχεδίου τροποποιήσεως μετέβαλαν επί τα χείρω το καθεστώς προστασίας του Ύμηττού. Το υπ' όψη σχέδιο δεν προωθήθηκε εκ νέου μετά τις παρατηρήσεις του παρόντος Δικαστηρίου.

Τον Φεβρουάριο του 2009, ο ΟΡΣΑ κατέθεσε νέο σχέδιο τροποποίησης του ισχύοντος Π.Δ προστασίας του Ύμηττού, όπως εν τέλει το ενέκρινε η Εκτελεστική

Επιτροπή του τον Αύγουστο του 2009. Μέχρι σήμερα το ΣτΕ δεν έχει γνωμοδοτήσει επί του ως άνω σχεδίου.

Ακόμη, με το Π.Δ 91/1974, έχει κηρυχθεί τμήμα του Υμηττού στην περιοχή του Δήμου Καισαριανής ως «Αισθητικό δάσος Καισαριανής» με ειδικά μέτρα προστασίας (ΥΑ 66618/4483/1974), περιλαμβάνεται στους Τόπους Κοινοτικής Σημασίας του Δικτύου Natura 2000, (GR 3000006) και έχει τεθεί σε καθεστώς μείζονος προστασίας με βάση τις διατάξεις της Οδηγίας 92/43 ΕΚ για την προστασία των οικοτόπων.

Με το ν.1515/85 για το "Ρυθμιστικό Σχέδιο και Πρόγραμμα Προστασίας της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας" επιδιώκεται η προστασία και αναβάθμιση των ορεινών όγκων της Αττικής σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4 και 15 του ίδιου νόμου.

Τέλος, τον Φεβρουάριο του 2009, κατατέθηκε από το ΥΠΕΧΩΔΕ η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) του έργου «Νέα Οδικά Έργα Αττικής» και με την προσβαλλόμενη ΚΥΑ εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου. Η προσβαλλόμενη όμως παρέχει ελλιπή προστασία στα οικοσυστήματα του όρους Υμηττός, καθώς δεν λαμβάνει υπ' όψιν της τις υποχρεώσεις της που έχουν αναληφθεί διά των ως άνω δεσμευτικών ρυθμίσεων.

Επισημαίνεται ότι ενώ με την προσβαλλόμενη ΚΥΑ εγκρίθηκε η ΜΠΕ των «Νέων Οδικών Έργων Αττικής», στο υπό «διαβούλευση» Σχέδιο τροποποίησης του ισχύοντος Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, περιλαμβάνονται τα « Νέα Οδικά Έργα Αττικής», ως τετελεσμένο γεγονός, ενώ είναι σαφές ότι η τροποποίηση που ήδη επιφέρουν στο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας τα έργα αυτά θα έπρεπε να αποτελούν αντικείμενο της «υπό διαβούλευση» τροποποίησής του.

Γ. ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1.Η προσβαλλόμενη Κ.Υ.Α αντίκειται με το άρθρο 24 παρ 1 και με το άρθρο 117 του Συντάγματος.

Το άρθρο 24 παρ 1 του Συντάγματος ορίζει: " Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον".

Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση 305/2006 του τμήματος του δικαστηρίου σας - στο οποίο απευθύνεται η παρούσα αίτηση ακυρώσεως - σχετικά με το «Σχέδιο Π.Δ καθορισμού Ζωνών προστασίας Πάρνηθας», τα Π.Δ για τους ορεινούς όγκους της Αττικής «...δεν δύνανται να ορίζουν – εκτός αν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με άλλο τρόπο – νέες χρήσεις γης ή να καθιστούν επιτρεπτή αύξηση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων οι οποίες ως εκ της θέσεώς τους επιδρούν δυσμενώς στα ευπαθή οικοσυστήματα των ορεινών όγκων και άγουν σε αποτροπή της φυσικής τους ισορροπίας (πρβλ. ΣτΕ 1672/2005 Ολομ.)...Σε ζώνες προστασίας των ορεινών όγκων, κατ' αρχήν δεν επιτρέπεται μεταβολή του φυσικού ανάγλυφου...»

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κατασκευή των «Νέων οδικών αξόνων» στον προστατευόμενο δασικό χώρο του Υμηττού, προκύπτει μεταβολή του προορισμού και αλλαγή χρήσης εκτεταμένων και προστατευόμενων δασικών και αναδασωτέων εκτάσεων, ακόμη και σε τμήμα του (Αισθητικό Δάσος Καισαριανής) έκτασης 411,3 στρεμμάτων που έχει κηρυχθεί αναδασωτέο μετά την πυρκαγιά του καλοκαιριού 2007 (ΦΕΚ 544Δ'/29.10.2007), ενώ από καμία πρόσφατη επιστημονική μελέτη ή έρευνα δεν προκύπτει το «εθνικό» ή το «δημόσιο συμφέρον» που επιβάλλει αυτούς τους οδικούς άξονες. Το όποιο «συμφέρον» περιορίζεται σε τοπικό επίπεδο και αφορά

συγκεκριμένους ιδιοκτήτες (ή καταπατητές δημόσιας γης), συγκεκριμένους επιχειρηματίες και εργολάβους.

Από την προσβαλλόμενη ΚΥΑ, δεν τεκμηριώνεται το όφελος από την λειτουργία του συνόλου των προγραμματιζόμενων «Νέων Οδικών Αξόνων Αττικής», αλλά εκλαμβάνεται ως δεδομένο ότι η διάνοιξη των νέων οδών συνιστά δημόσια ωφέλεια και ότι οι νέοι οδοί θα επιλύσουν τα χρονίζοντα κυκλοφοριακά προβλήματα της πρωτεύουσας και ότι, πάντως, η επίλυση των προβλημάτων αυτών αποτελεί την βασική προτεραιότητα της πολιτείας έναντι της λήψης θετικών μέτρων για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών και το σεβασμό της αρχής της αειφορίας και της βιώσιμης ανάπτυξης.

Ακόμη, και στην περίπτωση που θεωρείται αναγκαία η βελτίωση της μεταφορικής υποδομής της περιοχής και η επιπρόσθετη οδική σύνδεση της Β.Α με την Ν.Α Αττική και του κέντρου της Αθήνας με τον κάμπο των Μεσογείων, δεν εξετάζεται πουθενά αν αυτό μπορεί να γίνει με την επέκταση των μέσων μαζικής μεταφοράς και ειδικότερα των μέσων σταθερής τροχιάς καθώς και με την διαφορετική διαχείριση του υπάρχοντος οδικού δικτύου.

2. Οι ρυθμίσεις της προσβαλλομένης Κ.Υ.Α, αντίκεινται στο ισχύον Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας, ν.1515/85, εκτελεστικό νόμο του άρθρου 24, παρ.2 του Συντάγματος. Όπως έχει κριθεί , οι διατάξεις του ν.1515/1985, οι οποίες προβλέπουν κατευθύνσεις προγράμματα και μέτρα για την αναβάθμιση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας, δεσμεύουν τη Διοίκηση κατά την άσκηση της κανονιστικής εξουσίας η την έκδοση ατομικών πράξεων (πρβλ ΣτΕ 604/2002 Ολομ, 2403/1997 Ολομ). Τα διατάγματα τα οποία προτείνονται βάσει της ανωτέρω εξουσιοδοτήσεως (δηλ της παρ 4 του άρθρου 3 του ν.1515/1985) με σκοπό την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και ιδίως την οριοθέτηση, προστασία, και αναβάθμιση των ορεινών όγκων της Αττικής και των οικοσυστημάτων τους , πρέπει κατ αρχήν να καταλαμβάνουν το σύνολο της οριοθετούμενης στη μελέτη των αρμοδίων επιστημόνων ως προστατευτέας εκτάσεως, δεν δύνανται δε να ορίζουν εκτός αν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με άλλο τρόπο , νέες χρήσεις γης 'η να καθιστούν επιτρεπτή την αύξηση των υφισταμένων εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων , οι οποίες ως εκ της φύσεως ή της θέσεως των , επιδρούν δυσμενώς στα ευπαθή οικοσυστήματα των ορεινών όγκων και άγουν σε ανατροπή της φυσικής τους ισορροπίας.

Η τροποποίηση των εγκεκριμένων στρατηγικών χωρικών σχεδίων, και τέτοιο είναι αναμφισβήτητο το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας, μέσα από αποσπασματικά έργα, οδικά ή άλλα, έρχεται σε σύγκρουση με τις αρχές περί χωροταξικού σχεδιασμού και προστασίας του περιβάλλοντος, όπως θεσμοθετήθηκαν από το άρθρο 24 του Συντάγματος, όχι μόνο από νομική άποψη αλλά και στο επίπεδο της πάγιας θεσμοθετημένης και ακολουθούμενης διαδικασίας που επιβάλλει ευρεία διαβούλευση και συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων στο σχεδιασμό φορέων.

Στην προκειμένη περίπτωση, ένα μεγάλο μέρος από τα έργα που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη Κ.Υ.Α, δεν προβλέπονται από το ισχύον Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας (ν. 1515/1985) και τις μετέπειτα τροποποιήσεις του (ν.2052/1992 και 2730/1999) και αντίκεινται σε αυτό.

Συγκεκριμένα , δεν προβλέπεται η οδική σύνδεση Α/Κ Σακέτα (Βύρωνας) με τον Α/Κ Μεσογείων (Κορωπί) , η Ανατολική Περιφερειακή Λεωφόρος Υμηττού (Α/Κ Μεσογείων – Παραλιακή Λεωφ. Σουνίου) όπως και η δημιουργία διακλάδωσης προς τη Λεωφόρο Καλυβίων - Αναβύσσου , η οποία δεν περιλαμβάνονταν στο αρχικό σχέδιο της ΜΠΕ και σε κανένα προηγούμενο σχεδιασμό και προστέθηκε μετά τη

διαδικασία της λεγόμενης «διαβούλευσης», χωρίς ουσιαστικά να εξετασθούν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Επισημαίνεται ότι με την προσβαλλόμενη ΚΥΑ, καταργείται το προβλεπόμενο από το ισχύον Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας τμήμα του ενδιάμεσου Οδικού Δακτυλίου που θα συνέδεε την περιοχή Καρέα με την παραλιακή Λ. Ποσειδώνος δια μέσου του λεγόμενου «άξονα Πικροδάφνης» και διαμορφώνεται ένας νέος Οδικός Δακτύλιος, που δεν περιλαμβάνεται στο ισχύον Ρ.Σ.Α.

Ακόμη, έργα που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη ΚΥΑ, αντίκεινται σε ορισμένες περιπτώσεις με τα εγκεκριμένα και θεσμοθετημένα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια (ΓΠΣ) των Δήμων Ηλιούπολης, Αργυρούπολης, Ελληνικού, Καισαριανής, χωρίς την απαιτούμενη προηγούμενη τροποποίησή τους.

3. Παραβίαση του από 31.8/20.10/ Π. Δ – ΦΕΚ 544 Δ'/1978,

της Οδηγίας 92/43 περί προστασίας περιοχών ενταγμένων στο «Δίκτυο Natura 2000» και του Π.Δ 91/1974

Το ισχύον από 31.8.78 Π. Δ –ΦΕΚ 544 Δ'/1978 περί προστασίας του Υμηττού, δεν προβλέπει ούτε επιτρέπει την κατασκευή νέου οδικού δικτύου στον Υμηττό. Κατά συνέπεια η προσβαλλόμενη ΚΥΑ αντίκειται στο θεσμοθετημένο ως άνω Π. Δ προστασίας του Υμηττού.

Επισημαίνεται ότι στα Πρακτικά Συνεδριάσεως του Ε' Τμήματος (67/1998) αναφέρεται ότι οι περιβαλλοντικοί όροι για την κατασκευή και λειτουργία της του βόρειου τμήματος της Δυτικής περιφερειακής Λεωφόρου Υμηττού, έχουν εγκριθεί με το άρθρο 11 της σύμβασης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ομίλου εταιρειών για το νέο διεθνές αεροδρόμιο Αθηνών στα Σπάτα. (ν.2338/1995 –Α.202), που προβλέπει την διά ειδικής νομοθετικής πράξης έγκριση των περιβαλλοντικών όρων έργων με σημαντικές επιπτώσεις στην εθνική οικονομία.. «Πλήν οι διατάξεις αυτές είναι διττώς αντισυνταγματικά, αφ' ενός μεν διότι θεσπίζουν κατά παράβαση των περί διακρίσεως των λειτουργιών διατάξεως του Συντάγματος, σφετερισμόν διοικητικού έργου υπό της νομοθετικής εξουσίας, δηλ. την έγκρισιν μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων απαιτούσης εκτίμησιν των συνεπειών εις το περιβάλλον συγκεκριμένης δραστηριότητος υπό εμπειρογνομόνων, αφ' ετέρου δε διότι επιτρέπουν την κατασκευήν εντός της Β' Ζώνης προστασίας του Υμηττού, έργου συνεπαγόμενου σοβαράν διατάραξιν του ορεινού οικοσυστήματος και της αισθητικής του ορεινού όγκου, λόγω του μεγέθους της τεχνικής επεμβάσεως και της αντιστοίχου καταστροφής του πρασίνου, δασικής εν πολλοίς φύσεως, του κυκλοφοριακού φόρτου, της ρυπάνσεως και της αλλοιώσεως του γεωφυσικού ανάγλυφου και του τοπίου και ως εκ τούτου, ασυμβίβαστου προς την επιβαλλόμενην υπό του άρθρου 24 του Συντάγματος προστασίαν του φυσικού περιβάλλοντος. Το τελευταίον τούτο ισχύει και περί του ν.1515/1985 καθ' ό μέρος δι' αυτού χωροθετείται η λεωφόρος αυτή εντός της Ζώνης προστασίας του Υμηττού. Πρέπει επομένως να διαγραφούν η παράγραφος 2 περ.ζ του άρθρου 2 του σχεδίου και η απεικόνισις της εν λόγω λεωφόρου εκ του χάρτου...»

Natura 2000 – Αισθητικό Δάσος Καισαριανής

Ένα σημαντικό τμήμα του Υμηττού, έχει ενταχθεί στο δίκτυο "Natura 2000". Με την Οδηγία 92/43, η οποία έχει ενσωματωθεί στην Ελληνική νομοθεσία με την ΚΥΑ 33318/28.12.1998 (ΦΕΚ1289/Β/28.12.1998), συνίσταται ένα συνεκτικό ευρωπαϊκό οικολογικό δίκτυο ειδικών ζωνών επονομαζόμενο "Natura 2000". Η Οδηγία 92/43 επιβάλλει την προστασία των περιοχών που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο.

Επισημαίνουμε ότι η Ευρωπαϊκή νομοθεσία υπερισχύει των εθνικών διατάξεων.

Στην προκειμένη περίπτωση, τόσο η είσοδος όσο και η έξοδος ενός τούνελ 3.900μ

μεταξύ των Α/Κ Σακέτα και Α/Κ Μεσογείων, αναπτύσσονται εντός της προστατευόμενης περιοχής Natura 2000 (GR 3000006), και εντός των Α' και Β' Ζωνών προστασίας του Υμηττού, με καταστροφικές συνέπειες στην πανίδα και την χλωρίδα της περιοχής. Ειδικότερα στην περιοχή Σακέτα, η ίδια η ΜΠΕ του έργου διαπιστώνει ότι θα κοπούν περίπου 3800 μεγάλα και μικρότερα δένδρα, προκειμένου να κατασκευαστεί ένας τερατώδης ανισόπεδος κόμβος συνολικής επιφανείας 127 στρεμμάτων, τμήμα του οποίου περιλαμβάνεται στο προστατευόμενο με το Π.Δ 91/1974 «Αισθητικό Δάσος Καισαριανής».

Επισημαίνεται ότι η προσβαλλόμενη ΚΥΑ όπως και η ΜΠΕ του έργου, αγνοεί την έννοια του δάσους και αρκείται στη λογιστική εκτίμηση των συνεπειών του έργου, αξιολογώντας μόνο τον αριθμό των δέντρων που αναμένεται να κοπούν και προβάλλοντας τον αριθμό των νέων δένδρων που πρόκειται να φυτευτούν κατά μήκος των νέων οδικών αξόνων. Έτσι, π. χ, στον Α/Κ Σακέτα αναφέρεται ότι η πυκνότητα του δάσους είναι 30 δέντρα ανά στρέμμα., ενώ σύμφωνα με την εγκεκριμένη «Μελέτη Διαχείρισης του Αισθητικού Δάσους Καισαριανής Υμηττού για τη δεκαετία 2004- 2013» η πυκνότητα στην ίδια περιοχή του δάσους υπολογίζεται σε 100-180 δέντρα ανά στρέμμα.

Εξ' άλλου, το μεγαλύτερο μέρος της υπογειοποιημένης Δυτικής Περιφερειακής Λεωφόρου Υμηττού μήκους 8,1 χλμ διέρχεται από την προστατευόμενη περιοχή Natura 2000 και τις Ζώνες προστασίας του Υμηττού. Στα όρια του Δήμου Ηλιούπολης, σημαντικά αρνητικές επιπτώσεις θα υπάρξουν και στην περιοχή διαμόρφωσης του Σταθμού Διοδίων (Αγ. Μαύρα), όπου η ΜΠΕ προσπαθεί να υποβαθμίσει την «αξία» ενός πανέμορφου δασικού τοπίου για να δικαιολογήσει την καταστροφή του.

Ακόμη, μέρος της επιφανειακής χάραξης του Τμήματος 6 (Α/Κ Μεσογείων – Αγ. Μαρίνα), διέρχεται μέσα στην ίδια προστατευόμενη περιοχή Natura 2000 και εντός της Α' και Β' Ζώνης προστασίας του Υμηττού. Το οδικό δίκτυο που θα κατασκευαστεί επιφανειακά στις ανατολικές παρυφές του Υμηττού - και το οποίο δεν προβλέπεται από το ισχύον και θεσμοθετημένο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας - θα κατακερματίσει ολοκληρωτικά τους οικοτόπους της περιοχής και θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη υποβάθμιση γύρω από την έξοδο της σήραγγας, και τον Α/Κ Μεσογείων. Παράλληλα, θα ενθαρρύνει την εξάπλωση όχι μόνο της παράνομης δόμησης και της «νόμιμης» μετατροπής της Β' Ζώνης προστασίας του Υμηττού σε οικιστική Ζώνη ιδιωτικών κυρίως αλλά και δημόσιων «κοινοφελών εγκαταστάσεων» (εκπαιδευτηρίων, κολεγίων, θεραπευτηρίων, νοσηλευτικών κλινικών, πολιτιστικών και αθλητικών εγκαταστάσεων κ. ά), εφ' όσον αυτές οι χρήσεις επιτρέπονται από το ισχύον Π.Δ προστασίας του Υμηττού αλλά από το σχέδιο τροποποίησής του.

Παράβαση του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43 ΕΟΚ

Η προσβαλλόμενη πράξη είναι επίσης ακυρωτέα, επειδή αντίκειται στο άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας». Σημειωτέον ότι επειδή η συγκεκριμένη οδηγία ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με την ΚΥΑ 33318/3028/1998 (όπως τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ 14849/853/Ε103), ήτοι με πράξη ίσης τυπικής ισχύος όπως η εν προκειμένω προσβαλλόμενη, είναι αναγκαία η ευθεία αναγωγή στην οδηγία, για να κριθεί η νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης.

Οι παράγραφοι 3 και 4 του Άρθρου 6 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ορίζουν τις απαιτήσεις και διαδικασίες κατά στάδια για την εξέταση των σχεδίων και την πρόληψη των αρνητικών επιπτώσεων που ενδέχεται να έχουν έργα εντός, αλλά και εκτός των περιοχών Natura 2000 (ΖΕΠ και ΤΚΣ). Επανειλημμένα το ΔΕΚ (βλ. απόφαση C-127/02 “Waddenvereniging and the Vogelbeschermingsvereniging”) και η Επιτροπή

(βλ. Οδηγό ερμηνείας «Διαχείριση των Περιοχών του Δικτύου Natura 2000. Οι διατάξεις του Άρθρου 6 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τα ενδιαίτηματα», Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2000) έχουν ερμηνεύσει πως δεν είναι δυνατόν να αποκλειστούν πιθανές επιπτώσεις σε έναν τόπο, και ότι η αρμόδια αρχή οφείλει να μην εγκρίνει ένα έργο εάν υπάρχει αμφιβολία ως προς τις επιπτώσεις του έργου.

Είναι εμφανές από τα ανωτέρω ότι το σχεδιαζόμενο έργο θα επηρεάσει ανεπανόρθωτα την ακεραιότητα της προστατευόμενης περιοχής. Παρ' όλα αυτά τα συναρμόδια υπουργεία με την προσβαλλόμενη πράξη προχωρούν στην περιβαλλοντική αδειοδότησή του, παραβιάζοντας αρχικά το Άρθρο 6 παρ.3, αλλά όπως θα φανεί και στη συνέχεια την παρ.4 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους, που στοιχειοθετούν ευθεία παράβαση του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, αλλά και πλημμελή αιτιολογία της πράξης, πρέπει η προσβαλλόμενη πράξη να ακυρωθεί.

4. Έλλειψη Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικής Εκτίμησης στον όλο σχεδιασμό του έργου, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2001/42/ΕΚ, άρθρο 3 παρ.2, και την ΚΥΑ 107017 άρθρο 3 (ΦΕΚ 1225 Β' / 06)

Δεν υφίσταται «Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση» (ΣΠΕ) στον όλο σχεδιασμό του έργου, εφ' όσον δεν έχει εκπονηθεί « Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων» (ΣΜΠΕ) σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2001/42/ΕΚ την οποία η Ελλάδα έχει ενσωματώσει στο Εθνικό της Δίκαιο με την ΚΥΑ 107017 (ΦΕΚ 1225 Β' / 2006). Η εκπόνηση μιας τέτοιας μελέτης υπόκειται σε άλλες διαδικασίες διαβούλευσης τόσο σε επίπεδο ενδοδιοικητικής συνεργασίας, (συναρμόδια υπουργεία, ΟΡΣΑ, Περιφερειακό Συμβούλιο κλπ), όσο και κοινού, όπως αναφέρεται στα άρθρα 4 παρ1 και 7 παρ 4.1 της ΚΥΑ .

Η έλλειψη ΣΜΠΕ, υπογραμμίζει την μη τήρηση της ως άνω διαδικασίας, η οποία έχει προβλεφθεί ως ελάχιστη εγγύηση, με αποτέλεσμα να μην εξασφαλίζεται η ολιστική αντιμετώπιση των θεμάτων που προκύπτουν από την δημιουργία των οδικών αξόνων, σε ολόκληρη την περιοχή της Αττικής.

Το ότι το προβλεπόμενο από την προσβαλλόμενη συνολικό έργο εμπίπτει στις περιπτώσεις που απαιτείται η ως άνω ΣΜΠΕ, προκύπτει από το είδος και την έκταση του έργου, το πλήθος των συνεπειών του και την περιοχή στην οποία πρόκειται να εκτελεστεί.

Οι «Νέοι Οδικοί Άξονες Αττικής», δεν συνιστούν ένα απλό οδικό δίκτυο, αλλά μια ομάδα μικρών και μεγάλων έργων που αφορούν συνολικά μια ευρύτερη γεωγραφική ενότητα, την Νοτιο-Ανατολική Αττική. Τα έργα αυτά αποτελούν διακριτά τμήματα ενός υφιστάμενου και ευρύτερου συστήματος υποδομών, όπως αναφέρεται και στην σελίδα 5-1 της ΜΠΕ του έργου, η οποία, άλλωστε, έχει τίτλο «Νέα Οδικά Έργα Αττικής». Τα προβλεπόμενα από την προσβαλλόμενη ΚΥΑ έργα, φέρονται να εντάσσονται σε ένα πρόγραμμα μείζονος σπουδαιότητας για την ανάπτυξη των μεταφορών του μητροπολιτικού κέντρου της Αθήνας, τα οποία έχουν επιπτώσεις στη χωροταξία της ευρύτερης περιοχής της Αττικής, στο τοπίο, στις χρήσεις γης, στη διαχείριση υδάτινων πόρων, και του οικοσυστήματος, στη δασοπονία κλπ.

Με βάση τα παραπάνω, το έργο που εγκρίθηκε με την προσβαλλόμενη ΚΥΑ, αποτελεί «Σχέδιο ή Πρόγραμμα», σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2001/42/ΕΚ, άρθρο 3 παρ. 2, την οποία η Ελλάδα έχει ενσωματώσει στο εθνικό της Δίκαιο, με την ΚΥΑ 107017 (ΦΕΚ 1225 Β' / 2006)

Επειδή η υπό κρίση αίτηση ακυρώσεως της άνω προσβαλλομένης πράξεως είναι παραδεκτή, νόμιμη, βάσιμη και αληθινή , ασκείται δε νομίμως και εμπροθέσμως πρέπει να γίνει δεκτή καθ' όλο το περιεχόμενο και αιτητικό της.

Επειδή έχουμε το απαιτούμενο έννομο συμφέρον για την άσκηση της , σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα.

Επειδή το Δικαστήριο Σας είναι αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπον να επιληφθεί της εκδικάσεως της υπό κρίση αιτήσεως

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και όσους ακόμη παραδεκτώς θα προσθέσουμε
Ζ Η Τ Ο Υ Μ Ε

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση ακυρώσεως

- Να ακυρωθεί η άνω προσβαλλομένη πράξη εφόσον παρέχει ελλιπή προστασία στο όρος Υμηττός καθώς και κάθε συναφής και συνεφελοκομένη προς αυτήν πράξη ή παράλειψη.

-Να επιβληθεί σε βάρος των αντιδίκων η δικαστική δαπάνη

- 1.Τότσικα Παναγιώτη του Γεωργίου, κατοίκου Ηλιούπολης, Πύρρωνος 77
- 2.Αλεξιάδη Ιωάννη του Μιχαήλ, κατοίκου Ηλιούπολης, Σοφ. Βενιζέλου 145
- 3.Ιωακείμ Στράτου του Γιαννάκη, κατοίκου Ηλιούπολης, Κλεάνθους 22
- 4.Τζιγκουνάκη Νικολάου του Ζαχαρία ,κατοίκου Αργυρούπολης, Πελοποννήσου 2
- 5.Μπαδογιάννη Προκόπη του Γεωργίου, κατοίκου Ελληνικού, Πλαπούτα 30
- 6.Αλωνιστιώτη Βασιλικής του Δημητρίου, κατοίκου Ελληνικού, Γεωργίου Μαρίνου 38
- 7.Αναγνώστου Νικολάου του Γεωργίου, κατοίκου Αλίμου, Πινδάρου 12
- 8.Νικολόπουλου Αριστείδη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αλίμου, Ταξιαρχών 29
- 9.Ηλιόπουλου Αθανασίου του Ηλία, κατοίκου Γλυφάδας, Τεμπών 21
Δημοτικού Συμβούλου Δήμου Γλυφάδας
- 10.Ταστάνη Αναστασίου του Παναγιώτη, κατοίκου Γλυφάδας, Σμύρνης 31
- 11.Σκαμπαρδώνη Σταμάτη του Γεωργίου κατοίκου Γλυφάδας, Ταινάρου 62Α
- 12.Σίφνιου Στέργιου του Αποστόλου, κατοίκου Γλυφάδας, Λεβαδείας 56
- 13.Σταύρου Σεραφείμ του Ηλία ,κατοίκου Βούλας, Πριάμου 9
- 14.Κουρουπάκη Δέσποινας του Νικόλαου, κατοίκου Βάρης, Άττιδος 30
- 15.Λιώνη Δέδε του Θεοδώρου, κατοίκου Κορωπίου, Γ. Σ. Πρίφτη 26
- 16.Νικολογιάννη Σπύρου του Ιωάννη, κατοίκου Παιανίας, Διαδόχου Κωνσταντίνου 33
- 17.Σταύρου Σπύρου του Ευαγγέλου, κατοίκου Γλυκών Νερών, Αγ.Γερασίμου 4
- 18.Μανιού Ιωάννη του Νικολάου, κατοίκου Γλυκών Νερών, Ερυθρων 4
- 19.Σταθόπουλου Ιωάννη του Ευσταθίου, κατοίκου Αγ. Παρασκευής, Σολωμού 12
Δημοτικού Συμβούλου Δήμου Αγ.Παρασκευής
- 20.Τσιούφη- Γιαγή Αικατερίνης του Αναστασίου, κατοίκου Αγ. Παρασκευής, Γιαβάση 22
21. Λούζη Μαργαρίτας του Αθανασίου, κατοίκου Αγ. Παρασκευής, Σολωμού 29
22. Καφαντάρη Χαρούλας του Φωτίου, κατοίκου Χολαργού, Σωκράτους 42
- 23 Μανιάτη Φανής του Νικολάου, κατοίκου Χολαργού, Τήνου 15
24. Μπέιλυ Πώλ-Λώρενς του Ρίτσαρντ - Όγεν, κατοίκου Παπάγου, Δαβάκη 80
25. Κλεφτοδήμου Δημήτρη του Βασιλείου, κατοίκου Δήμου Αθήνας, Ευσταθίου 41
26. Παπαϊωάννου Βασίλη του Νικολάου, κατοίκου Ζωγράφου, Ιλισίων 26
27. Αδάμου Ιωάννη του Θεοδώρου, κατοίκου Καισαριανής. Βοσπόρου και Αδάνων 1-3
28. Κόνσουλα Παναγιώτη του Ιωάννη, κατοίκου Καρέα Βύρωνα, Ελλήνων Αξιωματικών 33
Δημοτικού Συμβούλου Δήμου Βύρωνα
29. Σταθόπουλου Κωσταντίνου του Φωτίου,κατοίκου Βύρωνα, Ιακώβου Μερκουριάδη 6-8
Δημοτικού Συμβούλου Δήμου Βύρωνα
30. Τζιορτζιώτη Σταύρου του Νικολάου, κατοίκου Βύρωνα, Επταπύργου 28
Δημοτικού Συμβούλου Δήμου Βύρωνα
31. Φραγκιαδάκη Ιωάννη του Νικολάου, κατοίκου Βύρωνα, Οδεμισίου 17
32. Γουδέλη Αναστασίου του Γεωργίου, κατοίκου Βύρωνα, Ανδρομέδας 27

33. Σταυροπούλου Καλλιόπης του Χρήστου, κατοίκου Βύρωνα, Άργους 11
34. Φωτίδου Δήμητρας του Αντωνίου, κατοίκου Δήμου Ύμηττού, Ατταλείας 38
35. Στεργίου Ιωάννας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ωρωπού, Αγ. Γεωργίου 15
Νομαρχιακής Συμβούλου Ανατολικής Αττικής
36. Πορτάλιου Ελένης του Σταύρου, κατοίκου Δήμου Αθήνας, Παρμενίδου 23
Δημοτικής Συμβούλου Δήμου Αθήνας
37. Κορμπέτη Μαλαμώς του Λεωνίδα, κάτοικος Δήμου Αθήνας, Βεβεκίου 12
38. Κωσταντάτου Θεοχάρη του Ιωάννη, κατοίκου Δήμου Αθήνας, Μαυρομιχάλη 86
39. Στογιάννη Ευάγγελου του Δημητρίου, κατοίκου Δήμου Αθήνας, Λομβάρδου 63
μέλους της Εθελοντικής Δασοπροστασίας Δήμου Καισαριανής
40. Εξαρχόπουλου Αθανάσιου του Θεμιστοκλή, κατοίκου Καισαριανής, Αρσινόης
μέλους της Εθελοντικής Δασοπροστασίας Δήμου Καισαριανής

Αθήνα, 14 Νοεμβρίου 2009

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Θωμάς Δρίκος